Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 20 päivänä tammikuuta 1976,

tiettyjen tuotteiden pakkaamista valmispakkauksiin painon tai tilavuuden mukaan tapahtuvaa täyttöä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä

(76/211/ETY)

(EYVL L 46, 21.2.1976, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission direktiivi 78/891/ETY, annettu 28 päivänä syyskuuta 1978	L 311	21	4.11.1978
►**M2**	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/45/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007	L 247	17	21.9.2007

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 20 päivänä tammikuuta 1976,

tiettyjen tuotteiden pakkaamista valmispakkauksiin painon tai tilavuuden mukaan tapahtuvaa täyttöä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä

(76/211/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([1])

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2])

sekä katsoo, että

valmispakkauksissa olevien tuotteiden myyntiä varten tapahtuvan esillepanon edellytyksiä koskevat useimmissa jäsenvaltioissa velvoittavat säännökset, jotka ovat eri jäsenvaltiosta erilaisia ja ne ovat siten mainittujen valmispakkausten kaupan esteenä; sen vuoksi kyseisiä säännöksiä on tarpeen lähentää,

oikean tiedon antamiseksi kuluttajille on otettava käyttöön menetelmä, jonka mukaisesti valmispakkauksen sisältämän tuotteen nimellispainotilavuus merkitään valmispakkauksiin,

on myös tarpeen määritellä sallitut negatiiviset virheet valmispakkausten sisällössä; sellaiselle valvonnalle on määritettävä vertailumenetelmä, jotta saataisiin yksinkertainen menetelmä sen varmistamiseksi, että valmispakkaukset ovat annettujen säännösten mukaiset,

mittauslaitteita ja metrologisia tarkastusmenetelmiä koskeviin yleisiin säännöksiin liittyvän jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 26 heinäkuuta 1971 annetussa neuvoston direktiivin 71/316/ETY ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna liittymissopimuksella ([4]), 16 artiklassa säädetään, että tiettyjen valmisteiden kaupan pitämisen vaatimustenmukaisuuden yhdenmukaistamisesta, erityisesti valmiiksi pakattujen valmisteiden määrien osalta, voidaan antaa eri direktiivit, ja

liian nopeat muutokset kansallisessa lainsäädännössä säädettyihin määrän määrittämiskeinoihin sekä uusien valvontajärjestelmien järjestäminen samoin kuin uuden mittausjärjestelmän omaksuminen aiheuttaisivat vaikeuksia tietyille jäsenvaltioille ja sen vuoksi kyseisille jäsenvaltioille olisi sallittava siirtymäkausi; sellaisella säännöksellä ei kuitenkaan tulisi sen enempää haitata yhteisön sisäistä kauppaa kyseisillä tuotteilla tai vaarantaa direktiivin panemista täytäntöön muissa jäsenvaltioissa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tämä direktiivi koskee sellaisia tuotteita sisältäviä valmispakkauksia, ►M2 ————— ◄ jotka on tarkoitettu myytäviksi nimellismäärältään vakioyksiköissä, jotka:

— vastaavat pakkaajan etukäteen määräämiä arvoja,

— ilmaistaan paino- tai tilavuusyksiköissä,

— ovat vähintään 5 g tai 5 ml ja enintään 10 kg tai 10 l.

([1]) EYVL N:o C 48, 25.4.1974, s. 21
([2]) EYVL N:o C 109, 19.9.1974, s. 16
([3]) EYVL N:o L 202, 6.9.1971, s. 1
([4]) EYVL N:o L 73, 27.3.1972, s.14

▼B

2 artikla

1. Tässä direktiivissä ”valmispakkauksella” tarkoitetaan yhdistelmää, joka koostuu valmisteesta ja yksittäisestä pakkauksesta, johon se on ennalta pakattu.

2. Valmiste on ennalta pakattu, kun se on pantu pakkaukseen, millaiseen tahansa, ilman, että ostaja on läsnä, ja pakkauksessa olevan valmisteen määrällä on etukäteen määritelty arvo, jota ei voida muuttaa ilman, että pakkaus aukaistaan tai sitä havaittavasti muutetaan.

3 artikla

1. ETY-merkkiä, joka on määritelty tarkemmin liitteessä I olevassa 3.3 kohdassa, saa käyttää ainoastaan tämän direktiivin ja sen liitteen I mukaisissa valmispakkauksissa.

2. Valmispakkausten tulee olla metrologisen valvonnan alaisia siten kuin liitteessä I olevassa 5 kohdassa ja liitteessä II on määritelty.

4 artikla

1. Kaikissa 3 artiklassa tarkoitetuissa pakkauksissa on liitteen I mukaisesti oltava merkintä valmisteen painosta tai tilavuudesta niiden sisällön edellyttämänä ”nimellispainona” tai ”nimellistilavuutena”.

2. Nestemäisiä tuotteita sisältäviin valmispakkauksiin on merkittävä niiden nimellistilavuus ja muita tuotteita sisältäviin valmispakkauksiin on merkittävä niiden nimellispaino, paitsi jos kauppatapa tai kansalliset säännökset, jotka ovat yhtenäiset kaikissa jäsenvaltioissa edellyttävät muuta tai jos yhteisön säännöissä säädetään toisin.

3. Jos jotakin valmisteryhmää tai valmispakkauslajia koskeva kauppatapa ja kansalliset säännökset eivät ole samanlaiset kaikissa jäsenvaltioissa, kyseisissä valmispakkauksissa on oltava ainakin ne metrologiset tiedot, jotka vastaavat vastaanottavassa valtiossa voimassa olevaa kauppatapaa tai kansallisia säännöksiä.

4. Sen siirtymäkauden loppuun asti, jolloin yhteisön alueella saa käyttää laillisia mittayksiköitä, mittayksiköitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä lokakuuta 1971 annetussa neuvoston direktiivissä 71/354/ETY ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna liittymissopimuksella, SI mittayksiköin tämän direktiivin liitteessä I olevan 3.1 kohdan mukaisesti tehtyyn sisällön nimellispainon tai nimellistilavuuden merkintään tulee liittää myös, jos Yhdistynyt kuningaskunta tai Irlanti niin haluaa, niiden alueilla, merkintä vastaavilla laillisilla englanninmittayksiköillä (UK), jotka on laskettu käyttäen seuraavia muuntokertoimia:

1 g = 0,0353 unssia (avoirdupois),

1 kg = 2,205 naulaa,

1 ml = 0,0352 nesteunssia,

1 l = 1,760 pinttiä tai 0,220 gallonaa.

5 artikla

Jäsenvaltiot eivät saa kieltää, ehkäistä tai rajoittaa sellaisten valmispakkausten saattamista markkinoille, jotka ovat tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten ja testien mukaisia, sellaisin perustein, jotka koskevat kyseisissä valmispakkauksissa tämän direktiivin mukaisesti oltavia merkintöjä, niiden tilavuuden tai painon määrittämistä tai menetelmiä, joilla ne on mitattu tai tarkistettu.

([1]) EYVL N:o L 243, 29.10.1971, s. 29

▼B

6 artikla

Muutokset, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin liitteiden I ja II määräysten mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen, annetaan direktiivin 71/316/ETY 18 ja 19 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 18 kuukauden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta ja niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, Belgia, Irlanti, Alankomaat ja Yhdistynyt kuningaskunta voivat lykätä tämän direktiivin ja sen liitteiden täytäntöönpanoa 31 päivään joulukuuta 1979 saakka.

3. Sinä aikana, jolloin tämä direktiivi ei ole voimassa jäsenvaltiossa, kyseinen jäsenvaltio ei saa ottaa käyttöön tiukempia tarkastustoimenpiteitä toisesta jäsenvaltiosta tulevien, tässä direktiivissä tarkoitettujen valmispakkausten sisällön määrän suhteen kuin ne, jotka olivat voimassa tämän direktiivin antamisen aikana.

4. Kyseisen ajan kuluessa niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat täytäntöönpanneet direktiivin, on hyväksyttävä samoin perustein ja samoissa olosuhteissa valmispakkaukset, jotka täyttävät direktiivissä säädetyt kaikki vaatimukset ja hyväksyttävä ne valmispakkaukset, jotka tulevat jäsenvaltioista, jotka käyttävät hyväkseen tämän artiklan 2 kohdassa suotua poikkeusta ja jotka ovat liitteessä I olevan 1 kohdan mukaisia, vaikka niissä ei ole liitteessä I olevassa 3.3 kohdassa tarkoitettua ETY-merkkiä.

5. Määrämaan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä liitteessä I olevassa 5 kohdassa edellytetyt tarkastukset, kun valmispakkauksia, jotka on tehty yhteisön ulkopuolella, tuodaan maahan yhteisön alueelle sellaisessa jäsenvaltiossa, joka ei ole vielä pannut direktiiviä tämän artiklan mukaisesti täytäntöön.

6. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamat keskeiset kansalliset säännökset toimitetaan kirjallisina komissiolle.

8 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE I

1. TAVOITTEET

Tässä direktiivissä tarkoitetut valmispakkaukset on täytettävä siten, että valmiit pakkaukset ovat seuraavien vaatimusten mukaisia:

1.1 todellinen sisällön määrä ei saa olla keskimäärin pienempi kuin nimellismäärä,

1.2 suurin sallittu niiden valmispakkausten osuus, joiden negatiivinen virhe on suurempi kuin kohdassa 2.4 vahvistettu negatiivinen virhe, tulee olla riittävän pieni valmispakkausten erää kohden, jotta se täyttää liitteessä II tarkoitettujen testien vaatimukset,

1.3 valmispakkauksissa, joiden negatiivinen virhe on suurempi kuin kaksi kertaa 2.4 kohdan taulukossa annettu suurin sallittu negatiivinen virhe, ei saa olla 3.3 kohdassa edellytettyä ETY- merkkiä.

2. MÄÄRITELMÄT JA PERUSMÄÄRÄYKSET

2.1 ”Valmispakkauksen sisällön nimellismäärällä” (nimellispaino tai nimellistilavuus) tarkoitetaan painoa tai tilavuutta, joka on merkitty valmispakkaukseen eli se määrä tuotetta, jonka katsotaan sisältyvän valmispakkaukseen.

2.2 ”Valmispakkauksen todellisella sisällöllä” tarkoitetaan valmispakkauksen todella sisältämän tuotteen määrää (paino tai tilavuus). Kaikissa tilavuusyksiköillä ilmoitettujen tuotteiden määrien tarkastustoimissa todelliselle sisällölle annettu arvo on mitattava 20 celsiusasteen lämpötilassa tai korjattava siihen riippumatta lämpötilasta, jossa pakkaaminen tai tarkastus suoritetaan. Tätä sääntöä ei kuitenkaan sovelleta pakastettuihin tai jäädytettyihin valmisteisiin, joiden määrä ilmaistaan tilavuusyksiköillä.

2.3 ”Valmispakkauksen negatiivisella virheellä” tarkoitetaan sitä määrää, jolla valmispakkauksen todellinen sisältö on pienempi kuin nimellismäärä.

▼M1

2.4 Valmispakkauksen sisällön sallittu negatiivinen virhe määräytyy seuraavan taulukon mukaisesti:

Nimellismäärä Q_n grammoina tai millilitroina	Sallittu negatiivinen virhe	
	% Q_n:sta	grammaa tai millilitraa
5 - 50	9	—
50 - 100	—	4,5
100 - 200	4,5	—
200 - 300	—	9
300 - 500	3	—
500 - 1 000	—	15
1 000 - 5 200	1,5	—

Taulukkoa käytettäessä negatiivisten virheiden sallitut arvot, jotka taulukossa on ilmaistu prosentteina, laskettuina paino- tai tilavuusyksikköinä, pyöristetään ylöspäin lähimpään gramman tai millilitran kymmenesosaan.

▼B

3. MERKINNÄT JA MERKIT

Kaikissa valmispakkauksissa, jotka on tehty tämän direktiivin mukaisesti, on oltava seuraavat pysyvällä tavalla tehdyt, helposti luettavat ja näkyvät merkinnät tavanomaisissa esillepanon olosuhteissa:

▼M1

3.1. nimellismäärä (nimellispaino tai nimellistilavuus) ilmaistuna kilogrammoina, grammoina, litroina, senttilitroina tai millilitroina ja merkittynä numeroilla, jotka ovat vähintään:

6 mm korkeita, jos nimellismäärä enemmän kuin 1 000 g tai 100 cl,

4 mm korkeita, jos määrä on 1 000 g tai 100 cl tai vähemmän, mutta enemmän kuin 200 g tai 20 cl;

3 mm korkeita, jos määrä on 200 g tai 20 cl tai vähemmän, mutta enemmän kuin 50 g tai 5 cl;

2 mm korkeita, jos määrä on enintään 50 g tai 5 cl,

sekä käytetyn mittayksikön tunnusmerkki ja tarvittaessa yksikön nimi direktiivin 71/354/ETY mukaisesti, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 76/770/ETY.

Englanninyksiköillä (UK) tehdyt kirjaimet tai numerot eivät saa olla suurempia kuin vastaavat merkinnät SI-yksiköillä.

▼B

3.2 merkki tai merkintä, josta toimivaltaiset tarkastuslaitokset voivat tunnistaa pakkaajan tai henkilön, joka vastaa pakkaamisesta taikka yhteisön alueelle sijoittautuneen maahantuojan;

3.3 pieni ”e”, joka on vähintään 3 mm korkea ja joka on samalla aukeamalla kuin nimellispainon tai nimellistilavuuden merkintä, on pakkaajan tai maahantuojan tae siitä, että valmispakkaukset ovat tässä direktiivissä olevien vaatimusten mukaisia.

Tällä kirjaimella on oltava se muoto, joka esitetään piirroksessa direktiivin 71/316/ETY liitteessä II olevassa 3 kohdassa.

Viimeksi mainitun direktiivin 12 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

4. PAKKAAJAN TAI MAAHANTUOJAN VASTUU

Pakkaaja tai maahantuoja on vastuussa siitä, että valmispakkaukset ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia.

Valmispakkaukseen sisältyvän tuotteen määrän (tai pakatun määrän), jota nimitetään ”todelliseksi sisällöksi”, painon tai tilavuuden mittauksen tai tarkastuksen suorittaminen on pakkaajan tai maahantuojan vastuulla. Mittaus tai tarkastus suoritetaan laillisella mittausvälineellä, joka soveltuu tarpeellisten toimien suorittamiseen.

Tarkastus voidaan tehdä näytteiden perusteella.

Silloin, kun todellista sisältöä ei mitata, pakkaajan suorittama tarkastus on tehtävä niin, että sisällön määrä tehokkaasti varmistetaan.

Nämä vaatimukset täytetään, jos pakkaaja suorittaa tuotantotarkastukset jäsenvaltion toimivaltaisten tarkastuslaitosten hyväksymillä menetelmillä ja jos hän pitää noiden viranomaisten käytettävissä ne asiakirjat, jotka sisältävät kyseisten tarkastusten tulokset sen varmistamiseksi, että nämä tarkastukset sekä kaikki korjaukset ja säätelytoimenpiteet, jotka tarkastuslaitos on osoittanut tarpeellisiksi, ovat oikein ja huolellisesti suoritettu.

Kun kyseessä ovat ETY-valtioiden ulkopuolelta tuodut tuotteet, maahantuoja voi mittauksen tai tarkastuksen sijasta antaa todisteet siitä, että hänellä on hallussaan kaikki tarpeelliset takeet vastuun ottamiseksi.

Kun tuotteen määrä on ilmaistu tilavuusyksiköissä, eräs niistä useista mittaus- ja tarkistusvaatimukset täyttävistä menetelmistä valmispakkausta täytettäessä on käyttää sen tyyppistä mitta-astiaa, joka on määritelty siihen liittyvässä direktiivissä ja täytetty tuossa direktiivissä ja tässä kohdassa kuvatuissa olosuhteissa.

▼M1

5. TARKASTUKSET, JOTKA TOIMIVALTAISTEN TARKASTUSLAITOSTEN ON SUORITETTAVA PAKKAAJAN, MAAHANTUOJAN TAI TÄMÄN PYSYVÄSTI YHTEISÖÖN SIJOITTAUTUNEEN EDUSTAJAN TILOISSA

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten tarkastuslaitosten on tehtävä tarkastukset varmistuakseen, että valmispakkaukset ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia, ottamalla näytteitä pakkaajan tiloissa taikka, jos tämä ei ole mahdollista, maahantuojan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan tiloissa.

▼M1

Tämä tilastollinen näytteenotto on suoritettava laadun hyväksymistarkastukseen hyväksyttyjen menetelmien mukaisesti. Sen tehokkuuden on vastattava liitteessä II tarkemmin määritellyn vertailumenetelmän tehokkuutta.

Mitä tulee hyväksyttävän minimisisällön kriteereihin, jäsenvaltion käyttämän näytteenottosuunnitelman katsotaan vastaavan liitteessä II suositeltua näytteenottosuunnitelmaa, jos ensimmäisen suunnitelman (erän hyväksyttävyyden todennäköisyys = 0,10) ominaiskäyrän 0,10 ordinaattakohtaa vastaava abskissa poikkeaa vähemmän kuin 15 % liitteessä II suositellun näytteenottosuunnitelman ominaiskäyrän vastaavan kohdan abskissasta.

Keskiarvon kriteerien osalta, jotka on laskettu standardipoikkeamamenetelmällä, jäsenvaltion käyttämän näytteenottosuunnitelman katsotaan vastaavan liitteessä II suositeltua näytteenottosuunnitelmaa, jos ottaen huomioon, että näissä kahdessa suunnitelmassa käytettävien ominaiskäyrien abskissa-akselina on $\frac{Q_n - m}{s}$ [1] ensimmäisen suunnitelman (erän hyväksyttävyyden todennäköisyys = 0,10) ominaiskäyrän 0,10 ordinaattakohtaa vastaava abskissa poikkeaa vähemmän kuin 0,05 liitteessä II suositellun näytteenottosuunnitelman käyrän vastaavan kohdan abskissasta.

▼B

6. TOIMIVALTAISTEN TARKASTUSLAITOSTEN SUORITTAMAT MUUT TARKASTUKSET

Tällä direktiivillä ei estetä tarkastuksia, joita jäsenvaltioiden toimivaltaiset tarkastuslaitokset voivat suorittaa missä kaupan pitämisen vaiheessa tahansa varsinkin tarkastaakseen, että valmispakkaukset ovat direktiivin vaatimusten mukaisia.

Direktiivin 71/316/ETY 15 artiklan 2 kohtaa on sovellettava soveltuvin osin.

[1] m = erän todellinen keskiarvo.

▼**M1**

LIITE II

Tässä liitteessä vahvistetaan valmispakkausten tilastolliseen testaukseen tarkoitettujen vertailumenetelmien menettelytavat, jotta ne täyttävät direktiivin 3 artiklan ja direktiivin liitteessä I olevan 5 kohdan vaatimukset.

1. VALMISPAKKAUSTEN TODELLISEN SISÄLLÖN MITTAUKSEN VAATIMUKSET

Valmispakkausten todellinen sisältö voidaan mitata suoraan punnituslaitteilla taikka tilavuusmittauslaitteilla tai nesteiden kyseessä ollessa, epäsuorasti punnitsemalla ennalta pakattu tuote ja mittaamalla sen tiheys.

Riippumatta käytetystä menetelmästä virhe, joka tehdään valmispakkausten todellista sisältöä mitattaessa, ei saa ylittää viidettä osaa sallitusta negatiivisesta virheestä, joka on annettu valmispakkauksen nimellismäärälle.

Valmispakkausten todellisen sisällön määritysmenettelyille voidaan kussakin jäsenmaassa antaa omia kansallisia määräyksiä.

2. VALMISPAKKAUSERIEN TARKASTUSVAATIMUKSET

Valmispakkausten tarkastus on suoritettava näytteitä ottamalla ja kahdessa osassa:

— tarkastus, joka kattaa jokaisen näytteessä olevan valmispakkauksen todellisen sisällön;

— toinen tarkastus, joka koskee näytteessä olevien valmispakkausten todellisen sisällön keskitasoa.

Valmispakkauserä on hyväksyttävä, jos kyseisten molempien tarkastusten tulokset täyttävät hyväksymiskriteerit.

Kummallekin näistä tarkastuksista on kaksi näytteenottosuunnitelmaa:

— toinen ei-hajottavalle testille eli testaukselle, johon ei kuulu pakkauksen avaaminen,

— toinen hajottavalle testille eli testaukselle, johon kuuluu pakkauksen aukaiseminen taikka rikkominen.

Taloudellisten ja käytännön syiden takia jälkimmäisen testin käyttö on rajoitettava ehdottoman välttämättömään minimiin; se on vähemmän tehokas kuin ei-hajottava testi.

Hajottavaa testiä on sen vuoksi käytettävä vain silloin, kun ei-hajottava testi on mahdoton. Yleisenä sääntönä voidaan sanoa, että sitä ei tule soveltaa eriin, joissa on vähemmän kuin 100 yksikköä.

2.1 **Valmispakkauserät**

2.1.1 Erän on käsitettävä kaikki ne valmispakkaukset, joilla on sama nimellistilavuus, jotka ovat saman tyyppisiä ja samalta tuotantolinjalta, jotka on pakattu samassa paikassa ja jotka on tarkoitettu tarkastettaviksi. Erän koko on rajoitettava jäljempänä esitettyihin määriin.

2.1.2 Kun valmispakkaukset tarkastetaan pakkauslinjan lopussa, jokaisen erän lukumäärän on oltava sama kuin pakkauslinjan tunnin enimmäisteho, ilman eräkokoon liittyviä rajoituksia.

Muissa tapauksissa eräkoko on rajoitettava 10 000:een.

2.1.3 Erissä, joissa valmispakkauksia on vähemmän kuin 100, ei-hajottavan testin, jos sitä käytetään, on oltava 100-prosenttinen.

2.1.4 Ennen kuin 2.2 ja 2.3 kohdassa tarkoitetut testit suoritetaan, on riittävä määrä valmispakkauksia erotettava umpimähkään erästä niin, että tarkastus, joka vaatii suuremman näytemäärän voidaan suorittaa.

Toista tarkastusta varten tarvittava näyte pitää erottaa umpimähkään ensimmäisestä näytteestä ja merkitä.

Tämä merkitseminen on saatettava loppuun ennen kuin mittaustoimenpiteet aloitetaan.

▼M1

2.2 **Valmispakkauksen todellisen sisällön tarkistus**

Hyväksyttävä vähimmäissisältö lasketaan vähentämällä kyseessä olevan sisällön sallittu negatiivinen virhe valmispakkauksen nimellismäärästä.

Erään sisältyvät valmispakkaukset, joiden todellinen sisältö on pienempi kuin hyväksyttävän sisällön vähimmäismäärä, on katsottava viallisiksi.

2.2.1 *Ei-hajottava testaus*

Ei-hajottava testaus suoritetaan kaksoisnäytteenottosuunnitelman mukaisesti, joka esitetään jäljempänä olevan taulukon mukaan:

Tarkastettujen valmispakkausten ensimmäisen lukumäärän on oltava sama kuin yksiköiden lukumäärä ensimmäisessä näytteessä, kuten suunnitelma osoittaa:

— jos havaittujen virheellisten yksiköiden lukumäärä ensimmäisessä näytteessä on pienempi kuin tai yhtä suuri kuin ensimmäinen hyväksymiskriteeri, erää pidetään hyväksyttävänä tässä tarkastuksessa;

— jos ensimmäisessä näytteessä havaittujen virheellisten yksiköiden lukumäärä on yhtä suuri tai suurempi kuin ensimmäinen hylkäyskriteeri, erä on hylättävä;

— jos ensimmäisessä näytteessä havaittujen virheellisten yksiköiden lukumäärä on ensimmäisen hyväksymiskriteerin ja ensimmäisen hylkäämiskriteerin välillä, on tarkastettava toinen näyte, jossa yksiköiden lukumäärä on suunnitelmassa osoitettu.

Ensimmäisessä ja toisessa näytteessä löydetyt virheelliset yksiköt on laskettava yhteen ja:

— jos virheellisten yksiköiden kokonaismäärä on pienempi tai yhtä suuri kuin toinen hyväksymiskriteeri, erää on pidettävä hyväksyttävänä tässä tarkastuksessa,

— jos virheellisten yksiköiden kokonaismäärä on suurempi tai yhtä suuri kuin toinen hylkäyskriteeri, erä on hylättävä.

Lukumäärä erässä	Näytteet			Viallisten yksilöitten lukumäärä	
	Järjestys	Lukumäärä	Kokonaismäärä	Hyväksymiskriteerit	Hylkäämiskriteerit
100 - 500	1.	30	30	1	3
	2.	30	60	4	5
501 - 3 200	1.	50	50	2	5
	2.	50	100	6	7
3 201 tai enemmän	1.	80	80	3	7
	2.	80	160	8	9

2.2.2 *Hajottava testaus*

Hajottava testaus on toimitettava jäljempänä esitetyn yksinkertaisen näytteenottosuunnitelman mukaisesti ja sitä ei saa käyttää muissa erissä kuin joissa yksiköitä on 100 tai sitä enemmän.

Tarkastettavien valmispakkausten lukumäärän on oltava 20.

— Jos löydettyjen virheellisten yksiköiden lukumäärä näytteessä on pienempi tai yhtä suuri kuin hyväksymiskriteerit, valmispakkauserää on pidettävä hyväksyttävänä.

— Jos virheellisten yksiköiden lukumäärä näytteessä on yhtä suuri tai suurempi kuin hylkäyskriteeri, valmispakkauserä on hylättävä.

▼M1

Lukumäärä erässä	Lukumäärä näytteessä	Virheellisten yksiköiden lukumäärä	
		Hyväksymiskriteerit	Hylkäämiskriteerit
mikä lukumäärä tahansa (≥ 100)	20	1	2

▼B

2.3 **Keskimääräisen todellisen sisällön tarkastus, kun erä muodostuu yksittäisistä valmispakkauksista**

2.3.1 Valmispakkausten erää pidetään hyväksyttävänä tämän tarkastuksen tarkoituksiin, jos näytteessä olevien n valmispakkausten todellisen sisällön x_i keskiarvo $\bar{x} = \frac{\sum x_i}{n}$ on suurempi kuin arvo:

$$Q_n - \frac{s}{\sqrt{n}} \cdot t_{(1-\alpha)}$$

Tässä kaavassa:

Q_n = valmispakkauksen nimellismäärä,

n = valmispakkausten lukumäärä tätä tarkistusta varten otetussa näytteessä,

s = erän todellisen sisällön arvioitu standardipoikkeama,

$t_{(1 - \alpha)}$ = 0,995 kertaa T-jakautuman luotettavuustaso, jossa ν = n — 1 vapausastetta.

2.3.2. Jos x_i on mitattu arvo järjestysnumeroltaan i olevan näyteyksilön todelliselle sisällölle näytteessä, joka sisältää n näyteyksilöä, niin:

2.3.2.1. näytteestä mitattujen arvojen keskiarvo saadaan seuraavalla laskelmalla:

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} x_i}{n}$$

2.3.2.2 ja standardipoikkeaman s arvioitu arvo seuraavalla laskelmalla:

— nitattujen arvojen neliöiden summa: $\sum_{i=1}^{i=n} (x_i)^2$

— mitattujen arvojen summan neliö: $\left(\sum_{i=1}^{i=n} (x_i) \right)^2$

silloin $\frac{1}{n} \left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i \right)^2$

— korjattu summa: $SC = \sum_{i=1}^{i=n} (x_i)^2 - \frac{1}{n} \left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i \right)^2$

— arvioitu varianssi: $v = \frac{SC}{n - 1}$

— standardipoikkeaman arvioitu arvo on: $s = \sqrt{v}$

2.3.3 Perusteet valmispakkauserän hyväksymiselle tai hylkäämiselle keskiarvoa tarkistettaessa:

2.3.3.1 Perusteet ei-hajottavaa testiä varten

lukumäärä erässä	lukumäärä näytteessä	perusteet	
		hyväksyntä	hylkäys
100 - 500 (mukaan lukien)	30	$\bar{x} \geq Q_n - 0,503s$	$\bar{x} < Q_n - 0,503s$
> 500	50	$\bar{x} \geq Q_n - 0,379s$	$\bar{x} < Q_n - 0,379s$

▼B

2.3.3.2 Perusteet hajottavaa testiä varten

lukumäärä erässä	lukumäärä näytteessä	perusteet	
		hyväksyntä	hylkäys
mikä tahansa lukumäärä (≥ 100)	20	$\bar{x} \geq Q_n - 0,640s$	$\bar{x} < Q_n - 0,640s$